MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 259r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

fallor. ab alto situ pruinie idē uocabu
lum amadenis conflictū est. Nam
iurta sc̄ptores autenticos pars alla
mane ul sueue int̄ alpes et ista dicat
Porro quod est ad septētrionalē pla
gam histri germanie deputat. Et
ut in uri dicere existimem. aliqs ipso
rei testes. ꝗ scalcim. Paul. hprosius
in au dictis fides omnī cōcordat de
situ terre scribens hpe int̄ cetera ponit.
Annōma noue. ⁊. recia habet ab ori
ente mesia. a meridie histria. ab affri
co alpes penninas. ab aquilone gallia
bellica. a sacro danubij fonte. a septē
trione danubius. a germania. Cum
ergo noue regio sit bauuarie. ⁊ ei
septētrionalis terminus danubius. ⁊ ger
mania necesse est rhetia que simul
ponit eisdem finib. aquilone uis tim
uari. Solin. quoq in polistore ubi
gallie fiat mēcionē. hys pruinciis uno
terrarū tractu positis. his ūbis de
signat. Cristo sinu uidelicet gal
lie quaqua parte orbis uelis ceas
si tracta sit petenda. ceripit ager rhe
tias bon. frugib. bruginino latu no
bilis. inde noue frigid. parti fructuos.
qui subducit. a nigis alpium ad mo
dū letus. De hinc panonie uiri for
tes solo plano ubertoq drano sano
q inclitis ammib. etiā fluc. Si recia
solum in fra alpes est ut multi no
lunt. que consequēcia est. ut noriam
a gallia ꝗ gentes aspitate alpium
ascendam. ⁊ ñ potius p maiorem
recia recto itinere noricū usq tēda
mus. Inq ea recia sedm supdictā
sententiā bruginciū opidū ia uetu
state collapsū. latini qui reno ītflu
ente efficit nomē dedit. qui alio noue
uocta greci ethimologia potamic
appellat. Igit quia mixti alamānis
sueui p arte germanie ulī danubius
parte recte int̄ alpes ⁊ histrū uoca
bulorū uitate seruatū. ab icolis nomī
patrie deriuem. a. alamānia ul sue
uiam nomnem. Nam ea dno sit
uocabula una gente significāta
pori noie nos appellat. ceraī posite ge
tes que latinū habet sermonē. septi
usus mutuat barbaroz. Scimus
simulat francos partes germanie
uel gallie ñ solū ptāti. sed eaī suo
nomīn subiugasse. ⁊ quia pruicia
de sc̄ptiones affigim. licet pauca
hibernie in sule. de qua nobis tm de
eis emittat. iurta auctores eosdem
situs memorare. Hibernia insula ut
scribit orosius. ab affrico ī boream
spacio porrigit. hpe pe. 102 britanie
spacio tractu angustior. sed celi solis
q tempie magis utilis. Et ut sup
dictus solin. testat. ita pabulosa. ut
pecora ibi sitedū inestate apastu ar
cent. ipsaq ī agit lacies. Illic nul
lus anguis aues nasci. Quā hpeten
dū ñ ipē ul aly demonib incolarū
eius testent. ipā fide iam lucente
sup sedendū est. qā ibi hybernauit
gracia. et a solis ortu indis ul ethi
opib usq ad occasū britannis ul scot
tis iam laudabile est nomī dni. Ex
celsus enī est sup omīs gentes dnis.
a. sup celos gla eī. Obsecro itaq
te Gilberte carissime abbā mōsti
sci Galli. aictoq fres qui subdi
ti militie deseruiū spiritali. ut me
oromb. ad iuuetis. quatin. ⁊ hpe
opus ⁊ alia de meeps digne deo
mereat explicare. Nam si gratīt